(४) पुनरपि प्रकारान्तरेण संवत्सररूपतया तदग्निध्यानं विधत्ते। "संवत्सरो अग्निर्नाचिकेतः। तस्य वसन्तः शिरः। ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वर्षाः पुच्छम्। शरदुत्तरः पक्षः। हेमन्तो मध्यम्। पूर्व्वपक्षास्त्रितयः। अपरपक्षाः पुरीषम्। अहोरात्राणीष्टकाः। एष वाव सोऽग्निरग्निमयः पुनर्ण्नवः। अग्निमयो ह वै पुनर्ण्नवो भूत्वा। स्वर्गं लोकमेति। आदित्यस्य सायुज्यम्। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उचैनमेवं वेद" इति। इदानीं 'तस्य' ध्यानस्य, वर्षाः पुच्छमित्यादिर्विशेषः। 'पूर्व्वपक्षाः' शुक्लपक्षाः,'अपरपक्षाः' कृष्णपक्षाः, संवत्सरो वा अग्निरित्यादिरहोरात्राणि इष्टका इत्यन्तो यो निरूपितः, 'एषः' एव 'सोऽग्निः' नाचिकेताख्यः,स च 'अग्निमयः' ज्योतिर्मयः,'पुनर्ण्नवः' सर्व्वदा नूतन एव न तु कदाचित् अपि जरो भवति। एवंरूपमग्निं यदुपास्ते योऽपि चिनोति। सोयमुभयविधोपि पुरुषः सर्व्वनूतनः 'भूत्वा', स्वर्गं प्राप्यादित्यस्य सहावस्थानं गच्छति॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमोहार्दं निवारयन्।
पुमर्थांश्चतुरो देयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः॥

इति सायनाचार्य्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे यजुर्ब्राह्मणे तृतीयकाण्डे एकादशप्रपाठके दशमोऽनुवाकः॥ १०॥

समाप्तश्च प्रपाठकः।
